

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide csatolandók
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyilvántartási
közlemények:

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 „
Negyedévre . . . 1 „
Egyre szám ára: 10 kr.

SOMOGYI ÚJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.

Bérméltatlan küldé-
ményt nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ERDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felölös szerkesztő és kiadó: Póór Sándor. Főmunkatárs: Ifj. Nagy Ferencz.

Tantügyi bajok.

Némel sablonnal táplálkozó tanrendszerek ereiben lassu már a vérkeringés, vérszegény testét hasztalan iltatják a professor urak árult regula és idegen sablon csinált boraival — ki fog mulni végelgyengülésben. Erővel teli, életre képes fiu legyen a mi tanrendszerek s ne sápadt, nyaffogó gyerkőcz, kinek minduntalan kell orvos-ság s ki csak nyugalomban — a padokban ülve élhet meg, ám a nyit élet, nyakát szegi . . . Pedig az iskolának kell előkészíteni az élet iskoláját is. A kis fiúnak annyi erővel kell rendelkeznie, hogy az élet csatáján fel ne mondja a szolgálatot, sőt ott kell izmos férfiúvá fejlődnie.

Bár mindig, de kiváltképpen most, az érettségi vizsga idején, önként válik e kérdés megvitatása actualissá.

Kezdjük a dolgot a kérdés tetején! Minő szembeötlő az érettségi komédiája. Mire jó az? Ha a tanár urak nyolcz éven keresztül tanították növendékeiket, s alkalmasnak, érdemesnek tartották arra, hogy osztályról-osztályra vigyék, s tudásukat azzal koronázták, hogy a nyolczadik osztály bizonyítványát kezébe adták — ugyan mire való az érettségi? A tanár urak bizonyítványa szerint a tanuló — tud!

Hát mit akar megtudni a nagyságos tankerületi főigazgatóúr? Hogy a tanár urak méltó kezébe adták-e a bizonyítványt? Ez ellen tiltakozik a tanári-kar méltósága! De a kérdés önként, logice gondolkodva, így vetődik fel! Vagy azt akarják, hogy a tanuló azt a töméntelen apró-cseprő dolgot,

mivel megtömték, újra, roppant lélekölő magolás után, a magas tanhatóság elé tálalja. Ez csöppet se észszerű. Igen sok tanuló nem bírja ezt az igás-munkát s hány ifju szervezete hibban meg ez által. Tudom, vannak, kik úgy érvelnek: az érettségi kitűnő nagy ismételtes, a tanuló azokat az elhullott szálakat, melyek intelligenciáját erősebbre fűzik, újra felszedi. Ugyan, ugyan! Azt kérdezem, hogy van-e lángész, mely egy év mulva el ne felejtene azokat a kicsiségeket, melyeket az érettségi előtt keservesen kellett agyába vésnie. Kikopik az onnan.

Vajon ki tudna pár év mulva egy nagy fizikai vagy algebrai képletet levezetni? A nagy körvonalak megmaradnak amúgy is, minek hát az érettséginek komoly formába bujtatott komédiája? Vagy ki az a korlátolt, ki elhiggye hogy valakinek egyetlen feleletéből lehessen egész tudására, képességére következtetni! Pedig milyen réme, ez az érettségi a tanulóknak, a tanár urak komor tekintete és fontoskodása még feketébbre festi ezt a szörnyszülöttet.

Jobb volna, ha az érettségi eltörlésével együtt rossz tanrendszereinket, legyözve a kisérő sovínizmust, önállóan, friss, életerős, magyar szellemben reformálnánk.

Mit törődünk azzal, mit tervezett az idegen országok, (különösen a sovínista német iskola) kialakítani készülni a mi tűzhelyünk tüze, nekünk kell azt lángra gyújtani. S ez nagyon erős életbevágó szükség! Szinte frázissá kopik már, hogy az az ország nagy érdeke, mint nevelik a szellem munkáit,

intelligenciáját. De hát — ha olyan nagy ennek az igazsága!

Valljuk be: tanulóinknak sem a szelleme érzelem világa, sem tudásának szélessége (nem alapossága) nem üti meg a mértéket. Nem régy iszolt hozzám egy tanár: «Uram! a jó tanárokat manapság fákhavilággal kell majd keresni! Kissé túlzott tán ez az állítás, de nem minden igazság nélkül való. Vegyük így: vannak tudós tanárok, ám nem tanítanak szerető lelkesedéssel, a hivatás magaslatának buzgalmával, hanem hibás uton és szellemben, ily értelemben tán mondhatjuk, hogy kevés a jó tanárunk. Mit kell értenünk ezalatt? Lehet-e más célja a tanárnak, mint az, hogy a tanuló tudásán kívül szívének nemes érzelmeit fejlessze. Ez utóbbi tekintetben soha panasza van okunk. Rideg, elzárt szigorúság, a tekintély megőrzése, amint sokan zengik, ehhez a nagy célhoz aligha vezethet el. Mindaddig, míg a gyermeki kedély érzi a szigorúság daczát s nem érzi a tanárnak szerető, ugyszólván gyengéd vezetését, míg a tanári vezetés nem hivatás képen, hanem üzletszerűleg nyilatkozik meg — addig, a szív zsenge, nemiesedésre alkalmas világának ápolása csak álom számba megy. Pedig a hazafias, sőt a humanus, lovagias, áldozatra kész szív — szóval a tudásnak megfelelő intelligens szellem teremtheti csak meg a társadalmi Eldorádót. S az, ehhez való hajlam nem elég, a hajlam táplálékra is szorul.

Czeljának kell lenni minden jó tanárnak a regulák rideg tanán kívüllegy

Fonyód fürdőtelepen

a Vadkerty testvérek által birt szállodában a kor igényeinek minden tekintetben megfelelőleg berendezett szobák még kaphatók. Ugyanott jó és olesó ételek kitűnő zalai és somogyi természetes hegyi borok naponkint frissen csapolt kőbányai sör áll a fürdőző közönség rendelkezésére.

Minden második nap zene.

kis poézist is csepegtetni a gyermeki kedélybe. S ezt — sajnos és lesújtó — legkevésbé találjuk meg. Önképzőköreinken a betegség átka öli, a kicsinyes villongást nem tudja elfojtani gyökerében a tanár ur méltóságos flegimája. Pedig az irodalmi köröknek mily nagy szerepet kellene játszania. Nálunk ez is haldoklófélben.

A régi, nagy görög mesterek olajfa-ligetekben a szabad természet ölén oktatták tanítványaikat — szeretettel, lelkesedéssel,

S igyekeztek a jóság, nemesség poésistét plántálni a tanítvány szívében. A szabad természet tanításuk szellemének mintegy szimboluma. Ezt a classicus vonást szívleljék meg professzor urak, hisz önök úgy »lelkeseznek« — a classicus korszakért.

Az első dolog volna tehát mely nélkül minden tanrendszer czéltalan és meddő maradna, ennek a szellemnek a a megőkeresedése

Azt mondottuk, hogy nincs meg nálunk tudásának a szélessége. Miért? Mert nem hódolunk annak a friss és okos utmutatásnak, mely jól állapítja meg a tananyagot.

Nyolcz éven keresztül mindennap egy órát veszünk a latin nyelvből s végül — nem tudunk latinul. Ugyan nem volna-e helyesebb három óra hetenkint s a többi órát fel lehetne valamely modern pl. a francia nyelv tanulására használni. Ugy-e bár sovínista urak borsódzik ettől minden porczikájuk!

Aztán mire való az ugynevezett görög-pótló tanfolyam: első sorban is a görög nyelvet sehogyse pótolja, aztán fölösleges ismétlésbe esik. Egy része

ugyanazt tanítja, amit az irodalom-történet. A görög nyelv, a görög irodalom és ábrázoló rajz komédiája helyett, a külföld irodalmát kellene tanítani: ebben a legtájékozatlanabb az ifjuság. Miért ne tanítanánk ezt, mikor világtörténetet is tanulunk.

Vajon nem fölösleges-e a fizika és az algebra szörnyű skrupulositása? Nevetségesen fölösleges!

Csak néhányat említettünk! De még egész halom bajt sorolhatnánk fel. Maguknak a tanároknak kellene megindítani a reformmozgalmat. Annak diadala elévülhetlen dicsősége volna a tanári karnak! Hadd haljon meg a sápadt fiu s szélessék helyette erős, pirospozsgás, vidám tanrendszer, melynek tiszta jó vér kering az ereiben...

Herczeg János.

A Fonyódi kirándulás.

Lapunk mult számában jeleztük, hogy a fonyódi gőzhajóikötő megnyitásának ünnepére május hó 30-án, nagyobb társaság indul Kaposvárról Fonyódra.

Daczára a kellemetlen, rossz időnek igen díszes és szép számú közönség gyűlt össze ezen napon a kaposvári indóháznál, mintegy dokumentálva azt, hogy bármilyen csunya legyen is az idő: aki egyszer Fonyód vizét issza, vágyik annak szíve vissza.

Reggel 7 óra 25 perczkor az ünnepségre kiránduló közönség elfoglalta a vonaton a m. államvasutaknak az estéli külön vonat céljára, a reggeli rendes vonathoz csatolt kocsijait s megindult a vonat. Derült kedély hangulatban folyt az utazás, volt tréfa, nevetés elég; de a lelkesedés tetőpontját érte el a Lengyeltóti vasuti állomásnál.

Mer hát nemcsak a Kaposváriak szeretik ám Fonyódot, hanem a Lengyeltótiak is; így azután a közös érzés folytán testvériesülvén, igazi testvéri szeretettel fogadják

és üdvözlik egymást, valahányszor Fonyód előmeneteléről, emelkedéséről van szó.

Most is így történt!

A lengyeltóti közönség kivonult az indóházhoz, hol dísz őrségül a lengyeltóti önkéntes tűzoltó egyesület állott a kirándulók tiszteletére föl s midőn a Kaposvárról érkezett vonat berobogott, a jelen volt zenekarban felhangzott a Rákóczy induló. Így üdvözölte egymást a két város testvér közönsége. Ezután a lengyeltótiak is vonatra szálltak, szeretett országos képviselőjük Ifj. Ábrányi Kornéllel élükön, ki szintén részt vett választói örömeiben.

Midőn vonat Fonyódon a feldiszipelt pályaudvarba érkezett, a kirándulók — kik számszerint mintegy 117-en voltak, — lassu menetben, zeneszó mellett indultak a kikötőhöz. A kikötő elején nagy diadal kapu volt felállítva, mőljá pedig valóságos zászló díszbe volt öltöztetve. Már ekkor a kikötőben a Balaton hullámai ringatták keblükön ujszülött gyermeküket, a zászló erdővel felékesített »Kelén« gőzhajót. Melyre a kirándulók nyomban felszállottak nem riadván vissza az erős szél által felkorbácsolt hullamoktól.

A hajón villás reggeli volt, melyet a fonyódi vendéglősök a Vadkerty testvérek szolgáltattak föl.

A hajó Badacsonyba érkezte után rövid séta következett, melynek végétével a közönség ismét a »Kelén« gőzhajóra szállott és már délután 1 órakor Fonyódon volt; — hol ekkor a közös ebéd vette kezdetét, melynek jósága és olcsósága fényesen igazolta a vendéglősök, Vadkerty testvérekbe helyezett bizalmat.

A közeledőn azután megeredett a felköszöntők egész áradata. Felköszöntőt mondott Scholcz Gyula főmérnök, a lelkes közönségre, Dr. Szigethy Nep, János Scholcz Gyulára, Dr. Vaszary János Dr. Szaplonczay Manóra, Dr. Berzsenyi G-ró a vármegyére, majd ismét Dr. Szigethy Ne. János Ifj. Ábrányi Kornélra, mint a lengyeltóti választókerület országos képviselőjére, mire azután Ifj. Ábrányi Kornél válaszolt oly remek beszédben és oly szónoki tehetséggel, a melyhez hasonló még Fonyódon nem hang-

T Á R G Z A.

Délvidéken.

Nézd a nyájas rozmaringnak
Szelid szemü, kék virágát:
Citromot és narancsbimbót...
Jázmin, babér, mirtus ágát...
Ugy-e, ugy-e jó itt nagyon,
Ugy-e jó a délvidéken?...
Rozmarinnal himzett uton
Koszorukat kötni szépen!

Virágtenger — ingó-bingó:
Csupa fény és csupa illat,
Mosolygásba fészlő bimbó
Szerelmesen ránc kacsingat...
Ugy-e, ugy-e jó itt nagyon,
Ugy-e jó a délvidéken?...
Merengjünk el kis angyalom,
Ezen a nagy álomképen!

Áldó napfény mély varázsa:
Ez a kedves, olasz tájék,
Habzó tenger mosolygása,
Ez a dicső, szép színjáték...
Ugy-e, ugy-e jó itt nagyon,
Ugy-e jó a délvidéken?
Haljunk meg a tengerparton,
Forró csókban — ölelésben!

Herczeg János.

Hangulatok.

II.

Olykor, olykor falusi magányomban
szívembe lopózik a napsugaras délvidék
emléke: fény és álom. Ez a csudavilág. Ez a szerelem birodalma. A tenger leirhatatlan színjátéka, büszke babérfák dicső koronái. Enyelegve mosolyog a piros levelű granitalmafa s int felém a kékszemű rozmarin, narancsliget, a mirtus- és a jázminbokor. Látom a tenger mozdulatlan, száz színben uszó panorámáját, ezt a lefösthetlen színvilágot, csudáját minden szépek, erőnek és kitarásnak. Miként a pajzán, fehérszárnyu lepkék lebegnek felszínén a kis vitorlás csónakok, halászbarkák; vig, incselkedő, kaczagó olasz gyerekek siklanak gondolájukon — gontalanul. S látom a riván (tengerparton) a mosolygó, piros pozsgás arcu sétálók sűrű-forgó tömegét, vidám, hangos beszédű, fekete szemű olasz lánykakat, s úgy tetszik, mintha szavuknak csengő zenéje, hízog, édes dallama még most is zengene... Olyan ez a nyelv, mint a fülemile dal mintha csak a csermely csacsogó nótájából született volna.

Miként ha mindezt a gondviselés nagy eszméje azért adta volna, hogy Lussinpculó szigetére menekülő betegeket lassu halálukban megvigasztalja...

A képek egész sora tolul elémbé, vig és bánatos váltogatja egymást s én átadom magamat drága emlékek varázsnak, hogy lelkem hurjain játszadozva vigyenek hangulatból hangulatba.

A Carneval, a Carneval! A bohókás, figurás, pajzán álarczos népség. Csupa kedély: derű, öröm és tréfa. Ha ezt láttátok volna! A ki látta, el nem felejtheti. S ha visszagondol: mosolyognia kell. Mintha csak Baccus apó furcsa, mistikusan tréfás ünnepei ujra lábra kaptak volna! Ugy nevezhetnők, hogy álarczos játék a tengerparton. En Istene! Minő hatalmas ellenét rejlik a tenger végtelenje, fenyegető komolysága és e között az incselkedő életvidám ünnep között.

Déltűn két óra van... A csukorka confetti hatalmas garmadája már felhalmozva az asztalokon, melyek mellett hangos szavu árusok kínálgatják áruikat. A tengerpart népesedni kezd, a két-három emeletes házak ablakai megtelnek mosolygó, kíváncsi arcokkal (nagyreszt idegenekkel) Rövid idő múltán már látható néhány, figurás ruhába bújtatott gyerkőc, ujjongó lármával fut végig a tengerparton. Aztán egyszerre felpezdül az élet! Zene zendül, vig, édes nóták harsannak a légbe a zenekar után előtűnik az álarczosok bohókás serege: rusticus és uri nép — egyaránt maskarában. Tollhegy nem adhat fogalmat arról a szinpompról, mely hullámszerűen suhog végig a riván. Nincs kigondolt álarcz-jelmez, mely itt látható ne volna. Grókok, spanyol grandok, állatszeliiditők, eladós lányok, hivatalos báli-rendezők, koldusok, tengerészek, papok, világcslók és naplopók, pincézerek, csapláros lányok, — s Isten tudja még mi mindenféle népség össze nem verődik ilyenkor...

Végül jön a farsang halálán szomorúkodó Carneval. Egetverő kacaj, öröm, tombolás tölti be a léget, ezer és ezer férfi és

zolt el; minden egy szava egy-egy gyöngyszem volt, kihálászva a nagytehetségű szónok által a magyar nyelv irodalom nagy tengeréből, beszédje végén éltetvén a somogyi nőket.

Ebéd után séta és utánna táncz következett, egész este 8 és 1/2 óráig, mikor a külön vonatra szállott a társaság és elutazott ki-ki otthonába, vivén magával egy napnak nagyon kedves emlékeit és a fonyódi Balaton iránti még nagyobb szeretetét.

II I R E K.

— **Kiűtöttes.** Mathis Ferencz kaposvári m. kir. pénzügyigazgatónak Ő Felsége a Király, a királyi tanácsosi címét díjmentesen adományozta. Mely kiűtötteshez mi is szívből gratulálunk.

— **Katonai szemle.** Albach Gyula tábornok május hó 26-án Kaposvárott volt és a 44-ik gyalogezred Kaposvárott állomásozó zászlóaljai felett szemlét tartott s mint értesülünk teljes meglepedését jelentette ki a tisztikar előtt. Május 27-én pedig Stenczel Alajos ezredes érkezett Kaposvárra, és még az nap eltávozott a tábornokkal.

— **Kinevezés.** A csurgói állami tanítóképzőintézetnél Czeglény Tivadar távoztával megüresedett. gazdagságtani tanszékre Bolgár Dez-öt nevezték ki Keszthelyről. Az új tanár már el is foglalta állását.

— **Megfeleltetett pótvalasztás.** Az Inke község ref. lelkész választásra nem jó napok járnak. Most már 2-od. ízben választottak az inkeiek papot s daczára ennek még sincs papjuk. A tavalyi választást az egyházkerület alaki hiányok miatt megsemitette, a f. évi választást pedig Horváth Imre párhívei, a kik Dömötör Lajossal szemben kisebbségben maradtak, feleltették meg. Az egyházmegye elrendelte a vizsgálatot, melyet a jövő hó elején meg is ejtenek. Kíváncsok volna, hogy az inkeiek egyházi élete valahára rendezessék s vége lenne a sok huza-vonának, mely sehogy sem illő az egyházi téren.

— **Remington írógépek.** Századunk semmiféle találmánya sem tett oly nagy és gyors hódítást, mint a Remington írógép, de nem is csoda: hiszen a legújabb 7-es számú 1898-as modell oly tökéletes és tartós szerkezetű, hogy az irányadó szakemberek bámulatát és legnagyobb elismerését vívta ki. A Remington írógépek főelőnye: hogy kezelésük egy fél óra alatt elsajátítható; szép, tiszta egyenletes nyomtatású írás, két-háromszoros írásgyorsaság a kézírással szemben s ennél fogva nagy idő-, munka- és költség megtakarítás; igen nagy sokszorosítási képesség, mely minden más sokszorosítási felett áll, mert a Remingtonnal írt eredetivel egyidejűleg 3—20 tiszta és szép másolat készíthető, mi a kézírással való másolatok készítését és a sok időtrábló összeegyeztetést feleslegessé teszi. Ennek különösen ügyvédek, közjegyzők, bíróságok, közigazgatási hatóságok veszik óriási hasznát.

Kapcsolatban pedig az Edison által feltalált MIMEOGRAPH-val bármely Remington írógéppel írt példányról óránként 600—800 az eredetivel meg nem különböztethető tiszta levonat nyerhető.

Ezen nagy előnyök képezik titkát a Remington írógép rendkívül gyors elterjedésének; rövid idő óta körülbelül 40.000 db, van használatban. Megyénkben és városunkban is több Remington írógépet használnak teljes meglepedéssel, így pl.

Némány ügyvéd és czég több községi előjáróság, akik nemcsak modern gondolkodásuknak adtak kifejezést a Remington írógép beszerzésével, hanem az írógép nagy előnyének kihasználásával igen sok időt, munkát és költséget takarítanak meg.

Hogy mennyire megfelel hivatásának ezen írógép, fényesen igazolja a magyar kormány múlt évi december 18 78286 számú és a **HIVATALOS KÖZLÖNYBEN** megjelent rendelete, melyben a **Remington** írógépet beszerzésre ajánlja.

Nemcsak hivatalokban, hanem általában mindenütt, ahol sok írni való van és sulyt fűketnek annak gyors és szép elvégzésére, ajánlatos a Remington írógép beszerzése. A legnagyobb sikerrel használják: az összes miniszteriumok, a parlament, vá-

rosi és megyei és községi hatóságok, bíróságok, körjegyzők, anyakönyvi hivatalok, közjegyzők, ügyvédek, takarékpénztárak, bankok, gőzmalmok, uradalmi irodák, gyárak, kereskedők, stb. stb.

A Remington írógépet kizárólag Glogowski és Társa czég Budapesten, — melynek nagyszabású telepe V. Erzsébet-tér 16. sz. alatti ny. palotában valódi látványosságot képez, — hozza forgalomba.

E czég kívánatra minden érdeklődőnek prospektust, írásmintákat ingyen és bérmentve küld; sőt minden komoly venni szándékozónak az ország bármely részébe, saját költségén küld egy Semington írógépet bemutatásra vételkötelezettség nélkül. Ekként bárki díjmentesen, minden felelősség nélkül, saját házában győződhetik meg a Remington írógép genialis és korszakalkotó czélszerűségéről, hasznáról.

— **Véres kardpárbaj.** A párbajok krónikája minden humanus szóoklat daczára se szűnik. Sőt még szaporodik — s velük lépésben még a párbaj-codex is. Sulyos kardpárbaj folyt le folyó hó 20-án N. László lápafői lakos és G. Emil hivatalnokok között, melyben az utóbbi fején kapott nehéz sebet. A felek háromszor csaptak össze. Kibékülés nem történt. Az okot nem tudjuk.

— **Éhon halt.** Borzasztó szerencsétlenség történt a múlt héten Kaposvárott. Rajz István kaposvári napszámos négy éves kis fia György, két másik társával a kaposhegyi szőlők között vezető ugynevezett hársági uton játszott; Kovács István töröcskei lakos azon menve kocsijával, a kis Rajz György kérte, hogy vigye el a mezőn dolgozó szüleihez; Kovács István készségesen fel is vette és elvitte egész odáig hol a kislakba vezető ut elágazik. Itt a kis fiú leszállott és elkezdett kislak-felé szaladni, hogy azután mitörtént vele senki sem tudja. A tény csak az hogy negyed napra eprésző emberek a kislaki erdő egy mély viz osásában találták meghalva. Mint az orvosi bonczjegyzőkönyv igazolja a kis fiú éhon halt meg. A vizsgálat folyik a tárgyban, hogy kit terhel a mulasztás, mely a fiú kinos halálát előidézte.

— **A gyűjtogató levele.** Ez évben

gyerek, ur és munkás ember van a menet nyomán... Még az ég is mosolyog a látványon, s pazaran hinti forró sugarait, mintha csak kedve kerekedett volna ezzel a szívből fakadó jó kedvvel, bohém mulatsággal összeolvadni. Aztán megered a confetti zápor.

Boldog, boldogtalan, ösmerős az ösmeretlennel kezd csukor-csatát... Olyan egy itt mindenki (listenem, hogyan meglepik ezek egymást, tán már holnap az élet könyörtelen csatáján. De hát a világ csak hangulat.)

Mosolygó bakfis lányok, fiatal uracsokkal, gyerkőcök a jó nénikkel, a jó nénik a bácsikkal, (mert itt ma senki se öreg) vivnak csukor-harcot, az emeleti ablakokból cső gyanánt hull alá a confetti, ám az alul mulatozók se maradnak adósok; s ugyancsak megostromolják az ablakokat. A derült kedv, vidám, gondtalan zsibongása, a fiatalság harsogó öröm sikoltása tombol mindenütt.

Beköszönt az alkonyat. A vidám kedv harsogása elhal, a zene akkordjait halotti nyugalom váltja fel. Egy lélek sincs a tengerparton. Pajzán szellő libbenése vezeti a babérfa haragoszöld levelét, mely szomoru harmoniába olvad a tenger komor színével. Mintha csak hirdetné: a bójt s a vezeklés órája tított, ember győnj meg bűneidért. Mintha csak Jézus Krisztus dicso: lesújtó és fölemelő korszakának elérékezését öntené hangulatba. Ember! holnap hamvazószerdal.

Laesu, egyhangu döcögéssel mulik az

idő, aztán eljön a feltámadás napja: a nagypéntek, csakugy mint hushagyókedden a vigszágban, e napon egyek lesznek az emberek a szomorúság ihletében. Mert ezek az emberek olyan jók, vallásosak s nem csak mulatni, hanem imádkozni is tudnak.

S ez nagy tudomány!...

Idé jertek megnézni a feltámadást s akkor átérzitek a maga valójában ennek az ez-mének minden melegségét! Megtanultak könnyezni, megtanultak imádkozni s megtanultak vezekleni!... Egy pillanat alatt átérzitek a Megváltó nagy hirdetésének fonségét, s az átszéllemülés fölemelő perceiben kigyul bennetek a szeretet lángja, fölébred az önzetlenség, testvéri jog s a bűn nyomasztó sulyának érzetében légy gazdag: egy leszel a szegénynyel, légy szegény nem süvegeled meg a gazdagot. A szomorgás perceiben tudd meg, hogy csak porszem vagy.

Megittasító, illattal teli, édes este... A tengerparti emeleti ablakokban ezrivel gyul ki a gyertyafény, mind megannyi csillag melynek sugara a tenger végtelenül gyászos táblájára lejt pajzán tánczot.

Hőszin narancsvirág, a kékszemű rozmarin, fésző rózsabimbó lehel bódító illatot... A fa virág s a fagyasztóan csöndes fekete tenger-tükör hangtalan nyugalomban látszik álmadozni. Mintha e mögött a nyomasztó, misztikus csend mögött rettentő valóság tragikuma lappangana!... A pokol rejlene!...

S a titokzatos ezüstruháju csillagok édes olvadó hangon mondanának szép, méla regéket a mennyről — a boldogságról! S a kis virágok az édes, elandalító homályban

a lágyan zsongó hangok muzsikáját lelkükbe szívják, virág megszúgná a virágnak, fa a fának...

S szólna a hang az ember teremtésének céljairól, a Megváltó martírságának dicsőségéről... S az emberi gyarlóságáról! Aztán mintha a nagy rege örökegy ref-rénje azt zugva hirdetné a természetnek: **»A Megváltó feltámadott! él a remény mindörökké.**

... Te ártatlan, szelid kis virágfej, te komor fakorona törd meg a csöndet... Baszöld el, mit mondanak a csillagok! Adj téveteg, habozó lelkünknek parányi vigasztalást, ne engedj bolyognia homályos, utatlan utakon, adj egyetlen egészséges filozófiai gondolatot, melyhez életünk céljait fűzve — feltámasszuk tespedő életkedvünket!

Olyan semmis is a mi tudományunk, suggeráljuk, hogy oly nagy az emberi tudomány s nincs titka a természetnek, melyet föl ne fűdözne az ész! Ki tudja, hogy a mi egész tudományunk ér-e valamit? Ugy elragad a parányiség érzete... én kedves kis virágom mesélj nekem a nagy Alkotó dicsőségéről és adj egyetlen egy egészséges gondolatot, vezérfonalat!

A lesújtó nyugalomba egyszerre csak belesír a gyászinduló végtelenül sujtó keserűség halkán zokogó mélységes dallama, siralom a rossz világrenden reszket ez ábrándos hangokban.

Aztán megindul a menet lassan, vonatottan zendül a szózat: **»Feltámadott le!** Az emberek térdre borulnak... Férfiak, nők, gyermekek jönnek szép sorjában

Sarkad községben több mint 6 tüzeset volt. A sarkadiak örökös rettegésben élnek, s minden nap várják a tüzet. Rettegésük jogosult is, a mennyiben a gyújtogató nem igen ítcolja szándékát. A napokban egy levelet találtak, melyben tudtára adja a község lakosainak, hogy készüljenek el a legközelebbi veszedelemre, mert Lőczy, Nagy Mihály és az urodalom tulajdonát képező régi korcsma házak legközelebb lángba fognak állani, sőt azzal fenyegetődik, hogy addig amig csak 1 zsupos ház lesz Sarkadon. A levelet átadták a csendőrségnek. A nyomozás azonban semmiféledénytelen nem jár. A sarkadiak most azon fáradoznak, hogy nagyobb számú éjjeli őrségtállítanak fel, mely a gyújtogatót talán eltudja fogni.

— **Tüzeset.** Mult számunkban irtuk, hogy hétről-hétre egy-egy tüzeset, most már majd oda módosíthatjuk e nemő ujdonságokat, hogy napról-napra tűzveszély. 22-én reggel 4 órakor Csurgó óvárosban égett Petérdi Sándor lakóháza. A csendőrség dicsőre méltó erélyes fellépése folytán kellő mennyiségű vizet hordott a község és így a tűzoltóság és a főmérnőkség fecskendője calizálta a tüzet és eloltotta a régi poloska tanyát.

— **A Budapestre** rándulók el ne mulasszák Keresztély Sándor országsszerte a legjobb hírnévnek örvendő mintazongoratermét (Váci-körút 21) megtekinteni, ahol körülbelül 199 drb kiváló zongora, pianino és harmonium — csakis elsőrendű kiváló gyártmány — tartatik készletben. Ócska zongorákat be is cserél és kívánatra részletfizetést is kedvezm nyez. Pontos czim: Keresztély Sándor zongorakészítő mester Budapest, Váci-körút 21. (Iparudvar.)

— **A férfivilág** fashionabl megjelenéséről Budapestén BRACHFELD F. csász. és kir. udvari szállító (IV. Dorotya utca 7. sz.) gondoskodik. Brachfeld F. számos év óta látja el úgy a fővárosi, mint a vidék urisztályát a legszebb ujdonságokkal és kü-

— kezükben egy-egy égő gyertyaszállal, utánuk a kesergő nóták zenekara. Aztán lépked lassan, méltóságosan a pap a feszülettel...

Az érzelem zengő skálája játszik a szív húrjain, ezer és ezer gondolat cikázik át az agyon...

Ez a homály, a tenger fenyegető, végtelen sötétje, a csillagok mistikus ragyogása csak növeli hangulatunk játékeit.

S ráborul lelkünkre lassankint az elmulás és feltámadás érzelmé és gondolata. S eltiit a kétség! E pillanatban olyan egyek vagyunk a szenvedésben...

Bűneink rettentő tudata ég bennünk s életküzdelmünk, egész életpályánk sötét világa élénk tárul... Érezzük, hogy egymás iránt testvériesebbek, t u r e l m e s n e k kellene lennünk... Lázasan agyunk villámszerűen bírálja tetteinket, míg másrészt szívünk előtt sötét képek bánata feketélik...

Olyan jók is leszünk s vérünket áldozzuk a jóért s mindazért, amit szeretünk. Mert hát ki tudja, hova vezet a halál? Bent a homály és nem hagy békét: keresni a dolgok végét. El, el töletek, sorvasztó, gyöttrő, örjítő gondolatok! Vissza a földre! ha; ez a nép milyen mély áhitattal méltázik el a nagy Megváltó dicső legendáin s lelke átnemesedik a nagy tanok szellemétől! Zsenge ifjúságunk foszló burokba, álmod vágyod, tett erő és érzelmeid mily magasztosan olvadnak fel a megterés e dicső órájában... Az emberi alkotás minden buzgalma, nagyvilági kép-mutatás és gőg mind eltörlül.

Carneval és feltámadás: mily rikító ellentét — csak úgy, mint a menyasszonyi és halotti koszoru.

»A világ csak hangulat!»

Herczeg János.

lönlegességekkel. Állandóan óriási készletet tart Dorotya-utcai raktárában a legremekőbb nyakkendők, harisnyák-, zsebke-dők-, és esőköpenyek-, esernyőköl stb. cikkekkel. Gyönyörű nyári ingek és más fehérneműek pedig mérték után is készíttetnek. Brachfeld F. előkelő ízlése az egész országban ismeretes, tölösleges tehát ezt kűtön is kiemelni.

— **Orvosi szaktekintélyek véleménye** szerint a Keleti J. budapesti elsőrangú cég által gyártott és feltalált cs. és kir. szab. selymőkötők orthopai gépek, műlábak, egyenestartók (ferdenövésűeknek) a legjobbak és a legmegbízhatóbbak. Keleti évek óta azon fáradozik, hogy ezen a téren a legkiválóbb és legtökéletesebbet nyujsa, a külföldet és a legelső klinikákat tanulmányozta, miért is a legmelegebben ajánlhatjuk e kűtűn speciálísták az érdeklődőknek.

Somogyvármegye alispánja.

17203. szám.

Pályázati hirdetmény.

A néhai báró Tallián János és báró Tallián Dénes által az 1897. évi XXIII. t.-cz. értelmében szervezett honvéd hadapród iskolákkal létesített alapítványi helyek egyike a vonatkozó alapító oklevél értelmében az 1898/99-ik tanév kezdetén betöltendő lesz.

A bemutatást Somogyvármegye közönsége a f. évi augusztus havi évnegyedes közgyűlésen fogja gyakorolni.

Felhívatnak tehát első sorban néhai vizeki Tallián Ignác generális ősapától származott és Tallián nevet viselő ifjak, másodsorban a Tallián nemzetség egyéb somogy megyei családjaihoz tartozó ifjak szűlei, végül somogy megyei családokhoz tartozó, vagy ugyan máshonnan oda származott, de Somogyvármegyében hosszú időn át közmegelegedésre szolgáló megyei vagy állam tisztviselők, kik gyermekük részére ezen alapítványi helyre igényt tartanak, hogy a m. kir. honvédelmi miniszter ur 25303/XIV. 1898. sz. pályázati hirdetménye értelmében, mely a járási főszolgabíró és kaposvári polgármester uraknál, nemkülönben az alispáni hivatalban is betekinthező, kellőképp felszerelt folyamodványokat Somogyvármegye alispáni hivatalához f. évi július hó 15-ig mulhatlanul terjesszék be.

Kaposvár, 1898. május 24.

MAÁR, alispán

LEGUJABB.

JÁSZAI MARINAK társas vacsora. Jászai Mari, a nagy tragika és művész társai tiszteletére társas vacsora rendeztetik június hó 2-án a Ferencz József fogadóban. Kik részt venni óhajtanak, legyenek szivesek a Hagelman Károly könyvtár urnál letett ivre neveiket feljegyezni június hó 1-én délig. A vacsora a jótékony célú előadás után lesz. Egy teríték ára 1 frt 50 kr.

A rendezőség.

Törvényszéki csarnok.

Halálos kimeneteli korcsmai verekedés.

Még f. é. február hó 20-án történt, hogy a somogy megyei Tótgyugy község korcsmajában Kontra Imre, Németh István és Gresa József parasztleányok szóváltásba keveredtek, miközben Németh István Kontra Imre régi haragosát hatalmasan arcul ütötte.

Kontra Imre lovagias — ember letére — a kapott pofont nyómban viszo ozta, a mit Németh István kenyeres pajtása Gresa József annyira a szívére vett, hogy egy kezűgýébe akadt ölmos végű bottal Kontra Imrét késszer fejbe kőlöntötte.

Kontra, az ütések késszurással viszonozta és pedig oly szerencsétlenül, hogy a támadó Gresa hasán megszurálván, nyomban szörnyet halt.

A kaposvári törvényszék az esettel f. hó 9-én tartott végtárgyaláson foglalkozott s Kontra Imre cselekményét a jogos védelem korlátai között elkövetettnek tekintvén — az emberölés vádjá alól felmentette, és csupán a korcsmai verekedésért ítélte el 4 napi elzárásra.

Az ítélet ellen a kir. ügyés felebbezett.

1936. sz.

1898. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat

A kaposvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Welsz Mór kaposvári ügyvéd v hajtatónak Mayer Antal szomajomi lakos végrehajtást szenvedő elleni 56 frt 49 kr. tőkekövetés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a kaposvári kir. járásbíró) területén lévő Szomajom község határában fekvő, a szomajomi 450. számú tjkvben jelenleg végrehajtást szenvedett Mayer Antal tulajdonán felvett A. I. 3—10 rendsz. alatti 1/4, kültelekre az árverést 571 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi június hó 25 ik napján délelőtt 10 órakor Szomajom község házáán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 32 forint 40 krajczárt és 57 forint 10 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt m. kir. I. M. r. 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kaposvár, 1898. márczius hó 5 napján.

A kir. tszék tkvi hatóság.

LAKY,
kir. tszékí bíró.

VASUTI MENETREND.

Vonát szám	Vonát minőség	Indul		Megérkezik Kaposvárra	Tartózkodási idő	Kaposvárról		
		honnan	mikor			indul	megérkezik	
							hova?	mikor?
1002	gy. v	Budapestről	7.15 r.	10.39 d. e.	1 p	10.40 d. e.	Fiumeba	7.25 e.
1004	gy. v	"	3. d. u.	7.05 d. u.	2 p	7.07 d. u.	"	6.20 r.
1006	sz. v	"	8.30 e.	8.15 é	8 p	2.23 é.	"	5.56 e.
1003	sz. v	"	8. ó. r.	2.56 d. u.	8 p	3.04 d. u.	Zágrábba	8.48 e. *)
1043	tehervonat szem. sz. I—III. o.	Új-Dombóváról	4.17 r.	6.38 r.	17 p	6.55 r.	Gyékényesre	11.17 d. e.
1001	gy. v	Fiuméből	7.20 r.	4.43 d. u.	1 p	4.44 d. u.	Budapestre	8.35 e.
1005	gy. v	"	6. d. u.	4.09 r.	2 p	4.11 r.	"	8.40 r.
1005	sz. v	"	10 d. e.	1.13 é	8 p	1.21 é.	"	8.20 r.
1007	sz. v	Zágrábról	7.07 r.	12.15 d. u.	8 p	1.03 d. u.	"	8. ó. e. *)
1007	sz. v	Gyékényesről	6.20 r.	8.44 d. e.	8 p	8.52 d. e.	Új-Dombóvárra	9.52 d. e. **)
1041	tehervonat szem. sz. I—III. o.	"	4.30 d. u.	8.26 e.	15 p	8.41 e.	"	10.20 e.
8412	v. v.	"	"	"	"	7.25 r.	Fonyódra	10.25 d. e.
8415	v. v.	Fonyódról	3.55 é.	8.45 r.	"	3.40 d. u.	"	6 óra e. *)
8414	v. v.	"	"	"	"	"	"	"
8413	v. v.	Fonyódról	11.35 d. e.	2.35 d. u.	"	"	"	"
8415	v. v.	"	7.26 e.	10.20 é *)	"	"	"	"
8311	v. v.	Mocsoládról	7.08 r.	8.35 r.	"	5.01 r.	Mocsoládra	6.33 r.
8312	v. v.	"	"	"	"	"	"	"
8313	v. v.	"	5.27 d. u.	6.55 d. u.	"	3.30 d. u.	"	4.52 d. u.
8314	v. v.	"	"	"	"	"	"	"

*) Csatlakozás Fiume és Budapest közt.

**) Uj-Dombóváról gyorsvonat. Budapestre érke. 1.45 d. u.

*) Junius 15-16—szeptember 15-ig ünnep és vasárnap.

Arverési hirdetés.

Alulírott Nagy Ernő szigetvári

királyi közjegyző által ezennel köz-
hírré tétetik, hogy Ifj. Spiller és Nicols-
burger dárdai kereskedelmi cég levél-
beli megkeresésére a nevezett cég
által Heltai József nagykanizsai keres-
kedőnek eladott, és állítólag az által
át nem vett egy vagon búkkönyvmag,
mely a barcsi tárházakban 6758 tétel
szám alatt van, Barcsan a helyszínen
1898. évi június hó 13-án délelőtti 11 és
1/2 órákor megtartandó nyilvános ár-
verésen a legtöbbet ígérőnek készpénz
fizetés mellett eladatni fog.

A hova és mikorra a venni szán-
deközők ezennel meghivatnak.

Szigetvár, 1898. május 30.

NAGY ERNŐ

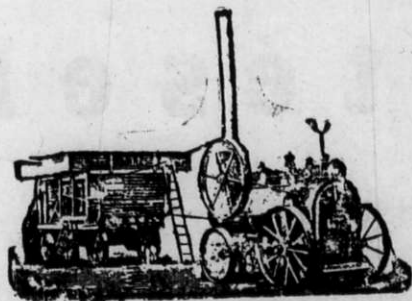
kir. közjegyző.

Drössler Károly

cs. és k. szab. gazdasági gépgyár, vas- és ércöntőde

Budapest, VI. kerület Váci-körut 59. szám.

Alapított:

1866-ban.

Ajánlja saját gyártmányu legkitünőbb kivitelű szabadalmazott
gőzcseplőkészleteit, melyek a magyar gazdasági viszonyoknak legcél-
szerűbben megfelelnek és az összes gazdaságba vágó gépeit.
Kizárólagos képviselőség Magyarország részére.

LANZ HENRIK mancheimi cégtől,

mely elismert legnagyobb és legjelentékenyebb gyár gőzmozdonyok
és cséplőgépekben; utóbbiak háromszori légtisztításra berendezve.

Ezen készletek minden eddigi versenycseplésnél az összes ver-
sengő belföldi és angol gyártmányokat legmagasabb kitüntetéssel legyőzték.
Ezek tehát a világ legjobb gőzcseplőkészletei.

2—9

Képes árjegyzékkel
bérmentve, felvilágosítással készséggel szolgálunk.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy 15 év óta fennálló gépműszaki üzletemben sikerült javításaimmal eddig több mint

25 garnitur gőzcséplő-gépet

menteltem meg a becsérléstől.

Amennyiben minden nagyobb hírnévnek örvendő gyárral összekötésben van, netalán új gépvásárlásnál a legnagyobb bizalommal fordulhat a nagyérdemű közönség hozzám s ígérem, hogy szakképzettségem által oda törekszem, hogy teljes megelégedését kiérdemeljem.

Jó karban álló, kijavított gépeknélam is vannak raktáron; ez időben 2 drb. négy-, 1 drb. hat-, 2 drb. nyolcz- és 1 drb. tizenégylőerejű és többféle járgányos gőzcséplőgéppel rendelkezem, melyek jutányos áron el is adatnak.

Avult gőzcséplőgépek és varrógépek általam mindenkor becsérltetnek.

Elvállalok mindennemű gép-javítást, új tüzszekevények készítését, esztorgálásokat, malomberendezéseket és rézöntést, nemkülömben, ha géptengely már egész laposra elkopott, saját találmányom szerint megacézolozom, miáltal az új tengelynél is tovább tart.

Varró-gép javítást szintén jótállás mellett jutányos árban végeznek. Ujakat 25 frttal feljebb árusítok.

Minden néven nevezendő épület vasalást önmagam készítek. mely munkáért bátran vállalom felelősséget is!

Miután jelenleg is folytonosan érkeznek különböző panaszok a házaló kontár-gépjavitók munkái ellen, főleg saját érdekében óva intem t. közönséget, hogy azoktól tartózkodják.

Becsés megrendeléseit bizalommal kérve maradtam teljes tisztelettel

10—30

Pozsgay Sándor,
műegyetemi okt. gépész és műlakatos.
Fő-utca, 53. szám.

H i r d e t é s e k

jutányos áron

f e l v é t e t n e k

e lap

kiadóhivatalában.